कालिङ्गमभिदुद्राव तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रवीत्। ततः श्रुतायुर्बलवान् भीमाय निशितान् शरान्। २२०५
प्रेषयामास संक्रुद्धो दर्शयन् पाणिलाघवं। स कार्म्मुकवरोत्सृष्टैर्नवभिर्निशितैः शरैः।
समाहतो भृशं राजन् कलिङ्गेन महाबलः। सञ्चुक्रोध भृशं भीमो दण्डाहत इवोरगः।
क्रुद्धः स चापमायम्य बलवत् बलिनाम्बरः। कलिङ्गमवधीत् पार्थो भीमः सप्तभिरायसैः।
शराभ्यां चक्ररक्षौ च कालिङ्गस्य महाबलौ। सत्यदेवञ्च सत्यञ्च प्राहिणोत् यमसादनं।
ततः पुनरमेयात्मा नाराचैर्निशितैः शरैः। केतुमन्तं रणे भीमोऽगमयत् यमसादनं। २२१०
ततः कलिङ्गाः संक्रुद्धा भीमसेनममर्षणं। अनेकैर्व्वङ्गसाहस्रैः क्षत्रियाः समयोधयन्।
ततः शक्तिगदाखड्गतोमरर्ष्टिपरश्वधैः। कलिङ्गाः शतशो राजन् भीमसेनमवारयन्।
सन्निवार्य्य तु तां राजन् शरवृष्टिं समुच्छ्रितां। गदामादाय तरसा परिप्लुत्य महाबलः।
भीमः सप्तशतान् वीराननयत् यमसादनं। पुनश्चैव द्विसाहस्रान् कालिङ्गानरिमर्द्दनः।
प्राहिणोत् मृत्युलोकाय तदद्भुतमिवाभवत्। एवं स तान्यनीकानि कलिङ्गानां पुनःपुनः। २२१५
बिभेद समरे वीरो भीमो भीमपराक्रमः। हतारोहाश्च मातङ्गाः पाण्डवेन कृता रणे।
विप्रजग्मुरनीकेषु घना वातहता इव। मृदन्तः स्वान्यनीकानि निनदन्तः शरातुराः।
ततो भीमो महाबाहुः खड्गशक्तमहाभुजः। सम्प्रहृष्टो महाघोरं शङ्खं प्रध्मापयन् बली।
सर्व्वकालिङ्गसैन्यानां मनांसि समकम्पयत्। मोहश्चापि कलिङ्गानामाविवेश परन्तप।
प्राकम्पन्त च सैन्यानि वाहनानि च सर्व्वशः। भीमसेनेन समरे गजेन्द्रेणेव सर्व्वतः। २२२०
मार्गान् बहून् विचरता धावता च ततस्ततः। मुहुरुत्पतता चैव संमोहः समजायत।
भीमसेनभयत्रस्तं सैन्यं तत् समकम्पत। क्षोभ्यमाणमसम्बाधं ग्राहेणेव महासरः।
त्रासितेषु च वीरेषु भीमेनाद्भुतकर्म्मणा। पुनरावर्त्तमानेषु विद्रवत्सु समन्ततः।
सर्व्वकालिङ्गयोधेषु पाण्डूनां ध्वजिनीपतिः। अवादीत् स्वान्यनीकानि दुध्वध्वमिति भारत।
सेनापतिवचः श्रुत्वा शिखण्डिप्रमुखा गणाः। भीष्ममेवाभ्यवर्त्तन्त रथानीकैः प्रहारिभिः। २२२५
धर्म्मराजश्च तान् सर्व्वानुपजग्राह पाण्डवः। महता मेघवर्षेण नागानीकेन पृष्ठतः।
एवं सञ्चोद्य सर्व्वाणि स्वान्यनीकानि पार्षतः। भीमसेनस्य जग्राह पार्ष्णिं सत्पुरुषोचितां।
न हि पाञ्चालराजस्य लोके कश्चन विद्यते। भीमसात्यकयोरन्यः प्राणेभ्यः प्रियकृत्तमः।
सोऽपश्यत कलिङ्गेषु चरन्तमरिसूदनं। भीमसेनं महाबाहुं पार्षतः परवीरहा।
ननाद बहुधा राजन् हृष्टश्चासीत् परन्तप। शङ्खं दध्मौ च समरे सिंहनादं ननाद च। २२३०
स च पारावताश्वस्य रथे हेमपरिष्कृते। कौविदारध्वजं दृष्ट्वा भीमसेनः समाश्वसत्।
धृष्टद्युम्नश्च तं दृष्ट्वा कालिङ्गैः समभिद्रुतं। भीमसेनममेयात्मा त्राणायाजौ समभ्ययात्।
तौ दूरात् सात्यकिं दृष्ट्वा धृष्टद्युम्नवृकोदरौ। कालिङ्गान् समरे वीरौ योधयन्तौ मनस्विनौ।
स तत्र गत्वा शैनेयो जवेन जयताम्बरः। पार्थपार्षतयोः पार्ष्णिं जग्राह पुरुषर्षभः।